

Słowo od Redaktor Naczelnej

Szanowne Czytelniczki, Szanowni Czytelnicy

Wzrastające zainteresowanie problematyką edukacji w naukach społecznych i humanistycznych nie powinno dziwić, gdyż jej wartość jest nieoceniona i wskazywana „we wszystkich deklaracjach społecznych i jednostkowych. Jej znaczenia nie sposób przecenić. Odnosi się ją do inspiracji zmian, do stymulacji rozwoju, ale i do stabilizacji człowieka. Jest zarówno sprawcą, jak i przedmiotem aktywności człowieka. Uczenie się stanowi walor współczesności, a jednocześnie wymóg niezbędny do godnego funkcjonowania w społeczeństwie. Stąd niezaprzeczalne, w każdej sytuacji społecznej, widzenie siły i wartości edukacji”¹.

Nie ulega wątpliwości, że społeczno-kulturowe przemiany kreują współczesny obraz edukacji oraz nowe oczekiwania społeczne wobec niej. Wspomniane przemiany warunkują także wyobrażenia o tym, jak edukacja powinna wyglądać, aby spełniać jednostkowe i społeczne oczekiwania. Wypowiadamy się o systemie edukacyjnym w kontekście jego zmian, które umiejscawiamy pomiędzy paradygmatem radykalno-strukturalnym a funkcjonalno-liberalnym. W projektach reform polskiej edukacji dostrzegamy często przenikanie się sprzecznych ideologii: socjalistycznej (wyrównywanie szans), liberalnej (indywidualizm i decentralizacja zarządzania) oraz konserwatywnej (zwrot ku światu wartości i dyscyplinowanie systemu przez terenowe agendy rządu)².

Współczesne społeczeństwo jest społeczeństwem wychowującym, w którym socjalizacja – jak pisał Jerzy Modrzewski – przybiera charakter edukacyjnej/

¹ Zob. E. Rostańska, *Proces a rezultat. Bazowe i docelowe składniki przestrzeni edukacyjnej*, [w:] J. Skibska, J. Wojciechowska (red.), *Współczesna edukacja. Wielopłaszczyznowość zadań*, Kraków 2016, s. 16.

² K. Konarzewski, *O pewnej sprzeczności w projekcie reformy polskiej oświaty*, „Edukacja” 1999, nr 1.

specjalizacyjnej³, obejmującej wszystkie kategorie wieku. Szybki rozwój technologiczny i przemiany społeczno-kulturowe wymagają dostosowywania się człowieka do nowych warunków życia, co nie jest możliwe bez ciągłej edukacji.

Prezentowany Państwu tom sytuje się w polu gorących dyskusji i kreśli płaszczyznę rozumienia złożonej rzeczywistości edukacyjnej. Stanowi forum wymiany wybranych myśli oraz wniosków teoretyczno-badawczych dotyczących aktualizowania – pod wieloma aspektami – systemu edukacji i wychowania w zmieniających się warunkach społeczno-kulturowych i cywilizacyjnych.

Serdecznie zachęcam Państwa do lektury najnowszego numeru czasopisma *Pedagogika Społeczna Nova*, podejmującego ważne zagadnienia dla osób, którym nie jest obojętna przyszłość młodego pokolenia, a także przyszłość społeczeństwa.

Katarzyna Segiet, Redaktor Naczelna

³ J. Modrzewski, *Socjalizacja i uczestnictwo społeczne. Studium socjopedagogiczne*, Poznań 2004, s. 30–35.